

SENAT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Zapis stenograficzny
(344)

43. posiedzenie
Komisji Gospodarki Narodowej
w dniu 22 lipca 2008 r.

VII kadencja

Porządek obrad:

1. Rozpatrzenie ustawy o zniesieniu Głównego Inspektora Inspekcji Handlowej, o zmianie ustawy o Inspekcji Handlowej oraz niektórych innych ustaw (druk senacki nr 203, druki sejmowe nr 400, do druku 400, 652).
2. Rozpatrzenie ustawy o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz ustawy o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich, obrocie tymi wyrobami i organizacji rynku wina (druk senacki nr 213, druki sejmowe nr 709, 738, do druku 738).
3. Rozpatrzenie ustawy o szczególnych rozwiązaniach dla podatników uzyskujących niektóre przychody poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (druk senacki nr 210, druki sejmowe nr 548, 549, 550, 710, do druku 710 i 710-A).

(Początek posiedzenia o godzinie 12 minut 14)

(Posiedzeniu przewodniczą przewodniczący Tomasz Misiak oraz zastępca przewodniczącego Kazimierz Kleina)

(Brak nagrania)

Przewodniczący Tomasz Misiak:

...spowodowane przedłużeniem posiedzenia Podkomisji „Przyjazne Państwo”, ale już rozpoczynamy posiedzenie Komisji Gospodarki Narodowej.

Witam serdecznie wszystkich zaproszonych gości, szczególnie panów wiceministrów Jacka Kapicę oraz Ludwika Koteckiego z Ministerstwa Finansów, ale także wszystkie pozostałe zaproszone osoby, w tym pana posła sprawozdawcę ustawy, która będzie omawiana w punkcie pierwszym porządku obrad.

Przepraszam, czy mógłbym otrzymać od sekretarzy komisji porządek obrad?

(Sekretarz Komisji Gospodarki Narodowej Barbara Kapis: Bez tego ostatniego punktu.)

Dobrze.

W dniu dzisiejszym porządek obrad naszej komisji przedstawia się w następujący sposób: w punkcie pierwszym zajmiemy się omówieniem ustawy o zniesieniu Głównego Inspektora Inspekcji Handlowej, o zmianie ustawy o Inspekcji Handlowej oraz niektórych innych ustaw. W tym miejscu chciałbym też powitać obecną na naszym dzisiejszym spotkaniu wiceprezes UOKiK, panią Małgorzatę... Przepraszam, ale nie mogę odczytać nazwiska.

(Wiceprezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów Małgorzata Kozak: Kozak.)

Pani Małgorzata Kozak. Bardzo nam miło.

W punkcie drugim zajmiemy się ustawą o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz ustawy o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich, obrocie tymi wyrobami i organizacji rynku wina i w punkcie trzecim zajmiemy się ustawą o szczególnych rozwiązaniach dla podatników uzyskujących niektóre przychody poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, czyli tak zwaną ustawą abolicyjną.

Mieliśmy jeszcze zaplanowany w porządku obrad – taka wersja była państwu rozsyłana – punkt czwarty, w którym mieliśmy się zająć ustawą – Prawo zamówień publicznych. Nie zajmiemy się nią dzisiaj, ponieważ w dalszym ciągu jest ona przedmiotem prac Podkomisji „Przyjazne Państwo”. Rozpatrzmy ją na kolejnym posiedzeniu naszej komisji.

Jeszcze raz serdecznie państwa witam i przechodzimy do punktu pierwszego porządku obrad.

Kto z państwa reprezentuje stronę rządową?
Proszę bardzo.

**Wiceprezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Małgorzata Kozak:**

Proszę państwa, projekt ustawy o zniesieniu Głównego Inspektora Inspekcji Handlowej, o zmianie ustawy o Inspekcji Handlowej oraz niektórych innych ustaw tak naprawdę ma na celu racjonalizację działań podejmowanych przez prezesa UOKiK oraz głównego inspektora Inspekcji Handlowej, skrócenie czasu prowadzenia kontroli oraz nadzoru nad poszczególnymi segmentami rynku. Jednocześnie pewne działania zmierzające ku temu, aby połączyć obie instytucje, wpłyną również na tempo prac oraz na, mamy nadzieję, ich jakość, a także przyczynią się, może nie w pierwszym, lecz w dalszym okresie, do oszczędności, jeśli chodzi o wydawanie środków z budżetu państwa.

Przewodniczący Tomasz Misiak:

Dziękuję uprzejmie.
Bardzo proszę, Biuro Legislacyjne.

Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Aldona Figura:

Panie Przewodniczący, Biuro Legislacyjne nie zgłasza uwag do ustawy. Dziękuję.

Przewodniczący Tomasz Misiak:

Czy ktoś z państwa senatorów chciałby w tej sprawie zabrać głos?
(*Senator Stanisław Bisztyga: Czy można zadać pytanie?*)
Proszę bardzo.

Senator Stanisław Bisztyga:

Zgodnie z założeniami ustawy UOKiK ma przejąć cały majątek Inspekcji Handlowej, zarówno należności, jak i zobowiązania, i w związku z tym mam takie pytanie: czy można byłoby się dowiedzieć czegoś więcej na temat wielkości tego majątku i ewentualnie procedur? I co z pracownikami? Pytam o pracowników, bo w ustawie jest takie założenie, że rozstaną się oni z urzędem, jeśli nie przyjmą nowych warunków pracy. Czy mamy jakieś szacunki, ile osób nie przyjmie tych nowych warunków, i czy w ogóle coś wiemy na ten temat? To pierwsze pytanie.

I drugie pytanie. Było założenie, że wiceprezesem UOKiK ma być szef Inspekcji Handlowej, ale odstąpiono od tego pomysłu. A zatem jak będzie wyglądała faktycznie ta kwestia? Czy jest pomysł na to, że na stanowisko wiceprezesa UOKiK będzie mianowany szef Inspekcji Handlowej, czy też będzie to miało miejsce w razie potrzeby? Dziękuję.

Przewodniczący Tomasz Misiak:

Proszę.

**Wiceprezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Małgorzata Kozak:**

Panie Senatorze, GIIH jest dysponentem drugiego stopnia, bo tak naprawdę jego budżet jest wydzielany z budżetu UOKiK, a UOKiK jest dysponentem pierwszego stopnia. A zatem sprawa przejęcia majątku GIIH, a także jego zobowiązań i należności wygląda od strony formalnoprawnej w ten sposób, że najpierw z części budżetowej UOKiK jest wydzielana część dla głównego inspektora Inspekcji Handlowej. Główny Inspektorat Inspekcji Handlowej nie podlega badaniu przez Najwyższą Izbę Kontroli, bo temu poddawany jest tylko UOKiK, w związku z tym wszystkie kontrole finansowe, sposób wydatkowania środków budżetowych jest po prostu badany przez UOKiK i to on sprawuje nad tym pieczę.

Rzeczywiście przejmowany majątek GIIH jest praktycznie dwukrotnie większy niż majątek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, ale jest to związane z wyposażeniem laboratoriów, co robiono przy bardzo dużym udziale środków unijnych. Jak to się będzie odbywać? Są w tej chwili przygotowywane bardzo szczegółowe plany, ponieważ wymaga to przeliczenia wszystkiego, przejęcia, więc jest robiony bilans zamknięcia plus następnie bilans otwarcia, czyli przejścia tego majątku w majątek UOKiK. Za to odpowiada pion dyrektora generalnego i do tego jest powołany specjalny zespół, który już w tej chwili zajmuje się bardzo szczegółowo całą inwentaryzacją, zaczynając od policzenia tego majątku po takie kwestie typu software, co też ma duże znaczenie, plus prawa niemajątkowe, czyli wszystkie licencje. Trzeba też dokładnie sprawdzić wszystkie akredytacje, tak żeby po prostu nie spowodować jakiegoś chaosu w realizacji obowiązku. Bardzo istotne jest bowiem to, aby ten cały proces przebiegał tak płynnie, żeby przede wszystkim konsumenci, a także wojewódzkie inspektoraty Inspekcji Handlowej nie odczuły tej zmiany.

Jeżeli chodzi o pracowników, to rzeczywiście ocena skutków regulacji zakłada, że 40% pracowników GIIH nie znajdzie zatrudnienia w Urzędzie Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Wzięliśmy to pod uwagę i w tej chwili są prowadzone bardzo szczegółowe rozmowy na temat liczby postępowań i liczby osób, które są potrzebne do tej obsługi, sposobu funkcjonowania laboratoriów, bo każde laboratorium posiada określone akredytacje na wykonywanie odpowiednich badań. Nie jest tak, że wszyscy robią wszystko, tylko do poszczególnych akredytacji przypisani są pracownicy. Chcemy te kwestie dotyczące racjonalizacji tych wydatków, przede wszystkim budżetowych, na pensje tak przeprowadzić, żeby doprowadzić do sytuacji, że szczególnie jakieś badania nie będą mogły być wykonane w laboratoriach. Część pracowników, to jest około szesnastu osób, posiada uprawnienia do przejścia bądź na emeryturę, bądź nabycia wcześniejszych uprawnień emerytalnych, więc także pod tym kątem jest robiony plan. Oczywiście będziemy jeszcze rozmawiać z tymi osobami, ale już po podpisaniu ustawy przez prezydenta, bo, jak to mówią, między ustami a brzegiem pucharu wiele się może zdarzyć. A zatem dopóki ustawa nie zostanie opublikowana, dopóty po prostu trudno mówić, aby ci ludzie już sobie szukali pracy, bo też nie można rozłożyć funkcjonowania tej instytucji do końca tego roku. Rozpoczęliśmy nieformalne rozmowy z częścią dyrektorów generalnych urzędów centralnych i naczelnych, tak więc być może część z pracowników, jeżeli nie znajdzie zatrudnienia w UOKiK, znajdzie je w innych urządach na zasadzie przeniesienia do innych urzędów, ponieważ sto pięćdziesiąt siedem osób to są członkowie korpusu służby cywilnej. To są, proszę państwa, naprawdę wy-

kwalifikowani pracownicy, znający k.p.a., kodeks funkcjonujący w ramach całego systemu administracji, więc to nie oznacza, że to nie będzie cenny nabytek dla innych urzędów. Mamy już pierwsze sygnały że być może część osób znajdzie tam zatrudnienie. Oczywiście będą im przedstawiane warunki, bo nie jest przecież powiedziane, że nie znajdą lepszej oferty na rynku. Staramy się prowadzić tak cały plan, aby tymi naszymi działaniami objąć nie tylko tych pracowników, którzy pozostaną pracownikami UOKiK, lecz również pozostałych pracowników.

Jeżeli chodzi o kwestię wiceprezesa UOKiK, to zarówno główny inspektor Inspekcji Handlowej, jego zastępca, jak i kierownicy biur oraz laboratoriów zostaną wpisani do państwowego zasobu kadrowego. Jak rozumiem, pan senator pyta o wykreślenie tego artykułu, który z automatu przyznawał prezesowi UOKiK taką możliwość czy obligował go do wystąpienia do premiera o powołanie na stanowisko wiceprezesa głównego inspektora Inspekcji Handlowej. Powiem tak: ten artykuł miał charakter porządkujący, systemowy, dlatego że żadna ustawa nie zabrania prezesowi UOKiK wystąpienia do premiera o powołanie kolejnego wiceprezesa, nie ma takiego ograniczenia w żadnej ustawie regulującej kompetencje prezesa UOKiK, więc nie jest to obbligo. Poza tym tak naprawdę przepisy o państwowym zasobie kadrowym dają w każdej chwili możliwość wymiany nie tylko prezesa, lecz również każdego wiceprezesa, więc ten zapis systemowo nie miał po prostu większego sensu, to miało tylko to na celu. Być może to zostało odebrane jako jakaś próba, nie wiem, zamachu czy obniżenia wartości Głównego Inspektoratu Inspekcji Handlowej. Absolutnie to nie miało tego na celu, raczej, jak mówię, gdzieś w pewnym momencie została wyłapana ta kwestia systemowa.

Przewodniczący Tomasz Misiak:

Dziękuję bardzo.

Proszę bardzo, pan senator Iwan.

Senator Stanisław Iwan:

Moje pytanie do pani jest takie przyczynkowe, ale chciałbym się upewnić. UOKiK posiada te swoje delegatury i materia, którą do tej pory zajmował się UOKiK, i materia, którą zajmowały się delegatury, teraz będzie podlegała pod inspektorów wojewódzkich w administracji zespolonej z wojewodą, jest inna. Rozumiem, że nie będzie między nimi żadnych wzajemnych relacji?

**Wiceprezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Małgorzata Kozak:**

Delegatury mają swoje określone kompetencje, a programowanie czy współpraca z wojewódzkimi inspektoratami inspekcji handlowej będzie skoncentrowana w tym departamencie, który będzie zajmował się działaniami, jakimi do tego pory zajmował się GIIH. W tej chwili nie mogę panu powiedzieć, jak ten departament będzie się nazywał, ponieważ teraz są dwa departamenty, które mają podzielone między siebie kwestie ochrony konsumentów i nadzoru nad rynkiem. Będziemy w stanie przedstawić szczegółowe informacje bliżej końca roku również w związku ze zmianą statutu, ale to nie ma nic wspólnego. Laboratoria też nie będą wcielane w delegatury, ponieważ ich

umiejscowienie różni się od siedzib czy umiejscowienia delegatur. One mają po prostu zupełnie inne zadania. Prace i programowanie pracy laboratoriów też nie ma nic wspólnego z pracami delegatur. Rzeczywiście będzie taka sytuacja, że będziemy mieć nie dziewięć jednostek terenowych czy tam komórek działających w terenie, tylko osiemnaście. Jest to jakaś tam zaszłość historyczna. Nie ma też na dzień dzisiejszy, biorąc pod uwagę to, czym zajmują się laboratoria, i tak naprawdę ich program prac, czyli to, że badają koszyk tych produktów niezbędnych czy najczęściej kupowanych przez konsumentów na bieżąco, zupełnie sensu przenoszenia tego, bo koszty takiej przeprowadzki są po prostu ogromne, szczególnie że urządzenia, które tam są, są niezwykle delikatne i nie ma po prostu racjonalnego sensu komasowania tych instytucji.

Senator Stanisław Iwan:

Dziękuję bardzo.

Mnie chodziło o to, czy ta struktura pionowa nie wydłuży się niepotrzebnie nie wiadomo po co. Dziękuję.

Przewodniczący Tomasz Misiak:

Dziękuję bardzo.

Czy są jeszcze jakieś pytania? Nie widzę zgłoszeń.

W takim razie przystępujemy do głosowania.

Informuję, że nie zgłoszono żadnych poprawek.

Kto z państwa jest za przyjęciem tej ustawy? (12)

Dziękuję bardzo. Jednogłośnie za.

Czy senatorem sprawozdawcą zgodzi się zostać pan senator Iwan?

(*Senator Stanisław Iwan:* Tak.)

Dziękuję uprzejmie.

W takim razie proponuję pana senatora Iwana na sprawozdawcę tej ustawy.

I przechodzimy do punktu drugiego porządku obrad: rozpatrzenie ustawy o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz ustawy o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich, obrocie tymi wyrobami i organizacji rynku wina.

Poza panem ministrem z Ministerstwa Finansów, wcześniej już przywitany, jest również obecny pan minister Marian Zalewski z Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Zatem który z panów ministrów będzie omawiał ten projekt? Kto przedstawi stanowisko rządu?

Proszę bardzo, Panie Ministrze.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Jacek Kapica:

Panie Przewodniczący! Wysoka Komisjo!

Stanowisko rządu w tym zakresie się nie zmienia, popieramy wprowadzenie zmian do ustawy zarówno o podatku akcyzowym, jak i do tak zwanej ustawy winiarskiej. Jedynym elementem, którym różni się ten projekt od ostatniego projektu rozpatrywanego przez Senat, była zmiana wprowadzona na posiedzeniu Komisji Finansów Publicznych w zakresie wejścia w życie tego aktu nie z dniem 1 lipca, tylko w terminie trzydziestu dni od czasu...

(*Głos z sali: Z dniem ogłoszenia.*)

Przepraszam, tak, z dniem ogłoszenia ze względu na kompetencje prezydenta w zakresie podpisania aktu prawnego do trzydziestu dni od uchwalenia go przez parlament. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Tomasz Misiak:

Dziękuję bardzo.

Czy przedstawiciel Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi ma jakieś uwagi?

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi
Marian Zalewski:**

Panie Przewodniczący! Panie i Panowie Senatorowie! Szanowni Państwo

Chciałbym w imieniu Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi serdecznie pogratulować i podziękować Wysokiemu Senatowi i panu senatorowi Iwanowi za inicjatywę. Ona już znajduje powszechne poparcie i miejmy nadzieję, że proces legislacyjny zakończy się tak szybko, żeby producenci w Polsce mieli możliwość legalnego wprowadzenia w życie realizacji tej ustawy jeszcze tego roku na pożytek swój i społeczeństwa, bo, jak rozumiem, poprawki przyjęte przez Sejm są ściśle porządkowe i nie wymagają szerszego wyjaśnienia. Dziękuję uprzejmie.

Przewodniczący Tomasz Misiak:

Dziękuję bardzo.

Czy Biuro Legislacyjne ma uwagi?

(*Wicedyrektor Biura Legislacyjnego w Kancelarii Senatu Adam Niemczewski:*

Nie ma uwag.)

Biuro Legislacyjne nie ma uwag.

Czy ktoś z państwa senatorów chciałby zabrać głos w tej sprawie?

Proszę bardzo, pan senator Woźniak.

Senator Henryk Woźniak:

Mam pytanie do pana ministra, bo ta euforia trochę mnie wprawia w zadziwienie. Inicjatywa senacka spotkała się z powszechnym uznaniem i aprobatą, głosowanie w Sejmie także tego dowiodło. Dlaczego więc wcześniej organa rządowe, zarówno w jednym, jak i w drugim resorcie, nie myślały podobnie jak senatorowie VII kadencji? Dziękuję.

Przewodniczący Tomasz Misiak:

Proszę bardzo.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Jacek Kapica:

Dziękuję bardzo.

Żeby oddać prawdę całej sytuacji dotyczącej obecnej zmiany ustawy, to trzeba zauważyć, że projekt ustawy o podatku akcyzowym, który był przygotowywany również w ubiegłym roku, zawierał już ten element, ale ze względu na zmiany polityczne nie został uchwalony. Trzeba również przyznać, że w poprzedniej kadencji pojawiały się inicjatywy poselskie, które podejmowały temat wprowadzenia tego rozwiązania, jednakże wtedy brak było zgody czy akceptacji ministra finansów, żeby przygotować taką epizodyczną ustawę i zmianę do ustawy, ponieważ Ministerstwo Finansów wychodziło z założenia, że tak czy inaczej przygotowuje dużą zmianę ustawy o podatku akcyzowym. Życie jest dynamiczne i zna wiele niespodzianek, między innymi niespodzianką były wcześniejsze wybory, w związku z czym założenia Ministerstwa Finansów nie spełniły się, a producenci nie uzyskali swojego instrumentu, którym od uchwalenia tej ustawy mogą się posługiwać. Nie chcielibyśmy przeciwstawiać się tej inicjatywie, by móc rok wcześniej wprowadzić producentów wina do legalnego obrotu, nie ma co czekać z kolejnym całościowym projektem ustawy, tylko wprowadzić to wcześniej. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Tomasz Misiak:

Dziękuję bardzo.
Proszę bardzo, Panie Ministrze.

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi
Marian Zalewski:**

Jeśli mógłbym dodać coś do tej wypowiedzi, to chciałbym powiedzieć, że należy także uwzględnić czynnik europejski. Dopiero 6 czerwca tego roku zostało opublikowane rozporządzenie w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej będące konsumpcją długich dyskusji na szczepku unijnym. One zakończyły się przyjęciem przez Radę Unii Europejskiej 29 kwietnia regulacji dotyczącej rynku wina. Wiele sformułowań tam zawartych jest bardzo korzystnych dla naszego kraju, między innymi Polska uzyskała całkowite zniesienie limitu produkcji wina z przeznaczeniem do obrotu na terytorium Unii Europejskiej oraz związanego z nim limitu powierzchni upraw winorośli. Została także zwolniona z obowiązku prowadzenia klasyfikacji odmian oraz stworzenia listy odmian. Tak więc wiele czynników składa się na całość procesu i to byłoby takie wyjaśnienie, dodanie do tej wcześniejszej opinii, tak bardzo optymistycznej. Mam nadzieję, że ta forma wypowiedzi satysfakcjonuje pana senatora i państwa. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Tomasz Misiak:

Dziękuję bardzo.
Proszę bardzo, pan senator Bisztyga.

Senator Stanisław Bisztyga:

Mam takie pytanie do pana ministra. Oczywiście to dobrze, że jest ta ustawa i że ona koryguje tę ustawę o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich, obrocie tymi wyro-

bami i organizacji rynku wina z 2004 r., i to dobrze, że się obejmuje nią tych małych producentów, ale tam jest taki akapit i takie zalecenie, że konieczne jest zwolnienie małych producentów z wymagań dotyczących technologii produkcji win, bo wiadomo, że te technologie są niewspółmierne do działalności i czyniłyby ją nieopłacalną, gdyby stosować te same technologie co w dużych fabrykach. Jak państwo zamierzacie to realizować? Jakie wymagania mają być zniesione? I jak to będzie wprowadzane?

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi
Marian Zalewski:**

Jeżeli chodzi o produkcję na skalę przemysłową, to jest bardzo szeroka procedura, którą przedsiębiorcy muszą spełnić, to jest także kwestia wpisu do rejestrów. Ustawa zmierza do tego, by drobni producenci mieli możliwość nierealizowania tych szczegółowych procedur i stąd ta ilość do 1000 hl, którą ci drobni producenci mogą realizować, została określona jako maksymalna. W zasadzie to podejście ma na celu maksymalne uproszczenie procedur dla tej grupy producentów przy wysokości i skali określonej ustawowo do 1000 hl.

Przewodniczący Tomasz Misiak:

Dziękuję bardzo.
Proszę, pan senator Iwan.

Senator Stanisław Iwan:

Proszę państwa, chciałbym bardzo serdecznie podziękować przede wszystkim obu ministerstwom i panom ministrom za taką otwartość i wręcz pomoc w przygotowaniu tej ustawy, także naszemu Biuru Legislacyjnemu. Myślę, że jak najbardziej należy się z mojej strony podziękowanie dyrektorowi Marcinowi Giedrojciowi, który pomagał mi i prowadził mnie za rękę, bo po raz pierwszy jestem w parlamencie i to jest pierwsza ustawa, jaką prowadziłem. Podziękowania należą się także przedstawicielom wszystkich klubów parlamentarnych, bo muszę powiedzieć, że zarówno u nas w Senacie, gdzie tych klubów jest mniej, jak i w Sejmie było widać, że wszyscy oczekiwali na to, żeby rzeczywiście wprowadzić te uproszczenia. To właściwie tyle, co miałem do powiedzenia.

W tych czterech artykułach zmiany rzeczywiście mają charakter redakcyjny. Mam nadzieję, że pan prezydent podzieli nasz optymizm i szybko podpisze tę ustawę, tym bardziej że w ubiegłym roku gościł w Zielonej Górze i próbował właśnie naszych krajowych win, które bardzo mu smakowały, a z tego, co wiem, jest znawcą win. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Tomasz Misiak:

Dziękuję uprzejmie.

Panie Senatorze, również bardzo się cieszymy, że ustawa tak szybko do nas wróciła. W takim razie proponuję przejść do głosowania nad tą ustawą.

Kto z państwa jest za przyjęciem tej ustawy? (12)

(*Głos z sali*: Bez poprawek?)

Oczywiście bez poprawek.

Dziękuję. Jednomyślnie za.

I teraz pytanie: kto będzie senatorem sprawozdawcą?

Czy pan senator...?

(*Senator Stanisław Iwan*: Obecny.)

Proszę uprzejmie.

W takim razie pan senator Iwan zostaje senatorem sprawozdawcą. W związku z tym moja propozycja jest taka, Panie Senatorze, żeby już pana tak nie obciążać w trakcie jednego posiedzenia, bo to się pewno odbędzie na jednym posiedzeniu, to może tę pierwszą ustawę...

(*Wypowiedzi w tle nagrania*)

Aha, czyli nie ma problemu.

Zatem ma pan uczciwe obciążenie na każde posiedzenie.

(*Senator Stanisław Iwan*: ...przed urlopem.)

Tak.

Dziękuję uprzejmie, dziękuję bardzo przedstawicielom rządu.

I przechodzimy do kolejnego punktu porządku obrad, mianowicie do rozpatrzenia tak zwanej ustawy abolicyjnej.

Kto z państwa prezentuje tę ustawę?

Proszę uprzejmie.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Ludwik Kotecki:

Dziękuję, Panie Przewodniczący.

Projekt ustawy, który chciałbym państwu zaprezentować, czyli ustawy o szczególnych rozwiązaniach dla podatników uzyskujących niektóre przychody poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jest adresowany do podatników, którzy pracowali za granicą i byli zobowiązani w latach 2002–2007 do rozliczenia uzyskanych dochodów – i tu ważne zastrzeżenie – zgodnie z metodą zaliczenia proporcjonalnego. Projekt tej ustawy ma właśnie na celu zrównanie obciążenia podatkowego osób pracujących za granicą, wynikającego z różnic między metodą zaliczenia proporcjonalnego a tak zwaną metodą wyłączenia z progresją. Projekt przewiduje generalnie, jeżeli chodzi o lata 2002–2007, umorzenie w przypadku podatników, którzy nie dokonali rozliczenia z podatku dochodowego, bądź zwrot w przypadku tych podatników, którzy dokonali takiego rozliczenia. Jeżeli chodzi o okres po roku 2007 i począwszy od roku 2008, to w tym przypadku przewidujemy ulgę podatkową, która będzie polegała na prawie do odliczenia od podatku kwoty stanowiącej różnicę pomiędzy podatkiem obliczonym według metody zaliczenia proporcjonalnego a podatkiem obliczonym według metody wyłączenia z progresją.

Wracając do lat 2002–2007, umorzenie lub zwrot nastąpią na wniosek podatnika i to będzie wniosek, do którego trzeba będzie dołączyć oświadczenie, złożone pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań, potwierdzające uzyskanie przychodów z pracy bądź zapłatę podatku za granicą. W przypadku, gdy ten wniosek będzie dotyczył umorzenia, trzeba będzie do tego wniosku dołączyć także zeznanie podatkowe za rok, którego ten wniosek dotyczy.

Jeżeli chodzi o zmiany dokonane w Sejmie, to mamy dwie główne zmiany. Pierwsza zmiana dotycząca właśnie oświadczenia. My w projekcie rządowym przewi-

dywaliśmy, że podatnik będzie zobowiązany dołączyć do wniosku kopię dokumentów potwierdzających uzyskanie przychodów i zapłatę podatku za granicą, teraz jest to troszeczkę prostsze, bo wystarczy dołączyć oświadczenie. Projekt przewiduje, że szczególnym okresem będzie okres dotyczący 2002 r., mianowicie z tego powodu, że trzeba złożyć taki wniosek w ciągu dwóch miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy i to musi się stać do 30 listopada bieżącego roku, a wynika to z prawa podatkowego dotyczącego przedawnień podatkowych.

Druga zmiana dokonana w stosunku do projektu rządowego dotyczy terminu złożenia wniosku, mianowicie w przypadku 2002 r. ten termin będzie wynosił dwa miesiące od wejścia ustawy w życie, w wersji rządowej wynosił jeden miesiąc. Wzór tego wniosku o umorzenie lub zwrot zostanie określony w rozporządzeniu ministra finansów, a samą kwotę umorzenia lub zwrotu określi już urząd skarbowy w formie decyzji. W związku z tym to odciąży podatnika od konieczności samodzielnego wyliczenia należnych kwot. Przy czym decyzja ta powinna zostać wydana nie później niż w terminie sześciu miesięcy od złożenia wniosku, a w przypadku tego 2002 r. do 30 listopada bieżącego roku. Dziękuję.

Przewodniczący Tomasz Misiak:

Dziękuję bardzo.
Proszę, Biuro Legislacyjne.

**Wicedyrektor Biura Legislacyjnego w Kancelarii Senatu
Adam Niemczewski:**

Dziękuję, Panie Przewodniczący.
Szanowni Państwo, mam tylko kilka uwag do tej ustawy.

Uwaga pierwsza ma taki charakter bardziej generalny, bo dotyczy całej filozofii tej ustawy. Otóż ustawodawca, wyrównując obciążenia podatkowe podatników otrzymujących dochody z zagranicy, wprowadza w art. 17 amnestię dla podatników, którzy zostali skazani za przestępstwa skarbowe za czyn obejmujący przychody z pracy. Ponieważ ta ustawa jest ograniczona wyłącznie do tych podatników, którzy rozliczali się lub mieli się rozliczyć z fiskusem według metody zaliczenia proporcjonalnego, nie obejmuje ona innych form rozliczenia się z dochodów otrzymywanych z zagranicy. W związku z tym również podatnicy rozliczający się według metody wyłączenia z progresją są zobowiązani, jeżeli otrzymują dochody w kraju, do poinformowania urzędu skarbowego o tych zwolnionych na mocy umowy dochodach otrzymywanych z zagranicy w celu wyliczenia swojej stawki podatkowej, która będzie zastosowana do dochodów krajowych. Oczywiście ta stawka podatkowa może zwiększać zobowiązania podatkowe podatnika. I jeżeli podatnik taki nie dopełni tego obowiązku, to popełni przestępstwo skarbowe lub w zależności od kwoty wykroczenie skarbowe. Wydaje mi się, że niestety, ustawa niejednakowo traktuje podatników znajdujących się faktycznie w identycznej sytuacji, to znaczy podatników, którzy nie dokonali obowiązku zgłoszenia dochodów otrzymywanych z zagranicy. Nie proponuję jednak żadnej poprawki, ponieważ to jest uwaga dotycząca w ogóle filozofii tej ustawy, bo ta ustawa odnosi się wyłącznie do tych podatników, do których miała zastosowanie metoda zaliczenia proporcjonalnego, ale wydaje mi się, że ustawodawca nie do końca sprawiedliwie traktuje wszystkich podatników.

Uwaga druga z opinii jest bardziej konkretna, dotyczy art. 5 ust. 3. Przepis ten określa sposób zwrotu różnicy podatku. Proponuję, aby posługiwać się raczej terminologią użytą w art. 77b ordynacji podatkowej, dotyczącym zwrotu nadpłaty, i proponuję, żeby było wprost wskazane, że zwrot ten może nastąpić w gotówce lub na wskazany rachunek bankowy podatnika. Jest to oczywiście jeszcze kwestia do rozstrzygnięcia, ewentualnie doprecyzowania, czy nie powinno być jeszcze: lub rachunek podatkowy w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-rozliczeniowej. Ale też przy nadpłacie nie mamy z tym do czynienia, ewentualnie jeżeli podatnik wskaże taki rachunek, to nie ma żadnych przeszkód, żeby ten zwrot nastąpił również na ten rachunek, czyli nie zmieniając w ogóle meritum przepisu.

Uwaga trzecia dotyczy art. 5 ust. 5 i 6. Otóż zgodnie z tymi przepisami podatnikowi należy się oprocentowanie liczone między innymi za niewypłacenie zwrotu w terminie miesiąca od dnia wydania decyzji określającej wysokość kwoty zwrotu. Jednak wydaje się, że to oprocentowanie nie powinno przysługiwać podatnikowi za okres, gdy środki zostały już postawione do dyspozycji podatnika, a on z różnych przyczyn nie mógł ich podjąć. I za ten czas, kiedy on nie może podjąć tych środków z własnej winy, nie powinno być liczone oprocentowanie. W związku z tym proponuję, aby dodać taki przepis, który jest analogiczny w ordynacji podatkowej, ponieważ inny przepis tej ustawy wyłącza stosowanie przepisów dotyczących nadpłaty z ordynacji podatkowej, i który doprecyzuje, jaki dzień uważamy za dzień wypłaty zwrotu. To pozwoli nam precyzyjnie określić, od jakiego dnia liczymy ewentualne odsetki. I w związku z tym za dzień wypłaty zwrotu uważa się dzień obciążenia rachunku bankowego organu podatkowego na podstawie polecenia przelewu, złożenia przekazu pocztowego, wypłacenia kwoty zwrotu przez organ podatkowy lub postawienia kwoty zwrotu do dyspozycji podatnika w kasie. I wtedy jeżeli organ wypełnił należycie wszystkie swoje obowiązki, a podatnik z własnej winy nie może podjąć tych środków, to już organ podatkowy czy Skarb Państwa nie jest obciążony odsetkami za działania podatnika.

Uwaga czwarta ma charakter doprecyzowujący i ma na celu uzupełnienie przepisu o odesłanie do terminu określonego w ust. 2.

Uwaga piąta odnosi się do art. 8. W związku z tą zmianą, jaka nastąpiła w wyniku procesu legislacyjnego, o czym mówił pan minister, teraz na podatnikach spoczywa, przy składaniu wniosku o zwrot lub umorzenie zaległości, obowiązek złożenia oświadczenia pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań, w którym podatnik oświadcza o uzyskanych przychodach zagranicą oraz ewentualnie o zapłaconym podatku. W związku z tym wydaje mi się, że przepis, który nakłada na podatników obowiązek przechowywania dokumentów potwierdzających uzyskanie przychodów z pracy i zapłatę podatku, jest w tym miejscu normatywnie zbędny, ponieważ jeżeli podatnik będzie starał się udowodnić zapłacony podatek lub uzyskane przychody, to i tak na nim będzie spoczywał obowiązek przedstawienia jakichś dowodów i to będzie w jego interesie. Wobec tego wydaje mi się, że ten przepis jest w ustawie zbędny.

Kolejna uwaga odnosi się do art. 11 ust. 1. Przepis ten depenalizuje czyny popełnione przez podatników, którzy nie zgłosili dochodów do opodatkowania i którzy na podstawie niniejszej ustawy występują o umorzenie zaległości. Wobec tych podatników wydawana jest decyzja o umorzeniu zaległości, a nie decyzja o zwrocie podatku, ponieważ z samym zwrotem podatku mamy do czynienia wtedy, kiedy podatnik przestrzegał przepisów, i w związku z tym możemy zdepenalizować wyłącznie w tym zakresie, w którym nie przestrzegał tych przepisów, czyli wtedy, kiedy mamy do czynienia wyłącznie z umorzeniem zaległości.

I ostatnia uwaga odnosi się do art. 13 oraz art. 14 przepisów ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych. W zakresie regulacji dotyczącej podatników opodatkowanych zgodnie z art. 30c ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, czyli tych podatników opodatkowanych stawką liniową 19%, przepisy te odsyłają do stosowania całej ustawy. I w związku z tym wydaje mi się, że ta regulacja jest niedostateczna, ponieważ podatek opodatkowany według stawki liniowej, obliczając kwotę umorzenia, zwrotu czy też ulgi podatkowej, w ogóle nie bierze pod uwagę dochodów zagranicznych, które wynikają z umów o unikaniu podwójnego opodatkowania, bo to jest istotą tego wyłączenia. Tam w ogóle nie ma żadnego wyliczenia według metody wyłączenia z progresją. Wobec tego, moim zdaniem, nie możemy stosować art. 27 ust. 8 ustawy nawet odpowiednio, ponieważ tej zasady w ogóle tam nie będziemy stosowali, gdyż nie będziemy obliczać dla tego podatnika w zakresie art. 30c żadnej stawki podatkowej, a te dochody zza granicy będą po prostu wyłączone. I wydaje mi się, że to jest nie tyle pewna taka niekonsekwencja, ile takie szczątkowe odesłanie jest może bardziej nieestetyczne i za mało precyzyjne. To tyle. Dziękuję.

(Przewodnictwo obrad obejmuje zastępcę przewodniczącego Kazimierz Kleina)

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.
Otwieram dyskusję.
Bardzo proszę, Panie Senatorze.

Senator Stanisław Bisztyga:

Mam takie pytanie. Czy dobrze rozumiem, że ten przepis obowiązuje podatników uzyskujących niektóre przychody poza terytorium naszego kraju tylko w tych krajach, z którymi mamy podpisaną umowę o unikaniu podwójnego opodatkowania, czy też obowiązuje on wszystkich Polaków? Pytam o to, dlatego że takie pytania zadają mi ludzie, z którymi się spotykam, na przykład z branży budowlanej pracujący w Libii. Czy dotyczy to tych ludzi, którzy pracują w tym kraju, czy też w innym kraju, który nie ma z Polską podpisaną umowę o unikaniu podwójnego opodatkowania, czy nie?

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo, Panie Senatorze.
Proszę bardzo.

**Dyrektor Departamentu Podatków Dochodowych
w Ministerstwie Finansów Ewa Adamiak:**

Panie Senatorze, dotyczy to tych osób, dlatego że ta ustawa jest dla podatników, którzy osiągnęli przychody w krajach, z którymi Polska zawarła umowę o unikaniu podwójnego opodatkowania, stosując metodę zaliczenia proporcjonalnego, ale ta metoda obowiązuje również wtedy, kiedy Polska nie zawarła takich umów. Ona będzie obejmowała również tych obywateli za lata 2002–2007 i ulga od 2008.

(Senator Stanisław Bisztyga: Nie trzeba zgłaszać żadnych poprawek, bo to jest...)

Nie trzeba zgłaszać żadnych poprawek. Jedynie wyłączone z tego są tak zwane raje podatkowe, co jest chyba dla wszystkich oczywiste.

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

Czy są może jeszcze inne pytania lub propozycje poprawek, które chcieliby zgłosić panowie senatorowie?

Otóż ja chciałbym zgłosić poprawki. Będą to trzy poprawki.

Pierwsza poprawka dotyczy zmiany brzmienia przepisu art. 2 pkt 1 zawierającego definicję organu podatkowego. Ma ona na celu usunięcie wątpliwości dotyczących właściwości miejscowych organu podatkowego w stosunku do podatników nieposiadających miejsca zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w dniu złożenia wniosku. Zmiana wymienionego przepisu wprowadzonego niniejszą poprawką ustanawia zasadę, że organem właściwym dla tej kategorii podatników jest naczelnik urzędu skarbowego właściwy według ostatniego miejsca zamieszkania podatnika na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Teraz panowie senatorowie otrzymali te poprawki, a więc proszę ewentualnie śledzić.

Druuga poprawka ma również charakter doprecyzowujący, ma na celu dodanie przepisu w art. 3 ustawy. Dodawany pkt 3 w art. 3 ust. 1 wyjaśnia, że w przypadku wydania za ten sam rok podatkowy decyzji określającej umorzenie zaległości zwrotu łączna ich kwota nie może przekroczyć kwoty stanowiącej różnicę między podatkiem należnym, wynikającym z zeznania podatkowego albo z decyzji określającej wysokość zobowiązania podatkowego, a kwotą odpowiadającą podatkowi obliczonemu za ten rok podatkowy przy zastosowaniu do przychodów z pracy zasad określonych w art. 27 ust. 8 ustawy o podatku dochodowym. Zmiana ta ma na celu wyjaśnienie wątpliwości związanych z określeniem wysokości umorzenia zaległości lub zwrotu.

I trzecia poprawka, której celem jest dokonanie zmiany w brzmieniu art. 4 ust. 1 pkt 1. Ma ona na celu doprecyzowanie zakresu odpowiedzialności karnej podatników za świadome złożenie oświadczenia niezgodnego ze stanem rzeczywistym, fałszywego zeznania poprzez określenie, że oświadczenie to potwierdzać ma nie tylko fakt uzyskania dochodów za granicą i zapłacenia tam podatku, lecz również wskazać na wysokość tych podatków i dokonanej wpłaty podatku.

Pan mecenas jeszcze zgłosił poprawkę. Czy mógłby pan ewentualnie ją sformułować?

(Wicedyrektor Biura Legislacyjnego w Kancelarii Senatu Adam Niemczewski: Tak, oczywiście.)

Bardzo proszę.

**Wicedyrektor Biura Legislacyjnego w Kancelarii Senatu
Adam Niemczewski:**

Panie Przewodniczący, odnosząc się do tych poprawek, chciałbym jeszcze powiedzieć, że w istocie rzeczy to są cztery poprawki.

Pierwsza poprawka dotyczy art. 2 pkt 2, tak jak państwo macie w pkt 1.

W pktcie 2 są w istocie rzeczy dwie poprawki porządkowe, one są wytluszczone. Jedna dotyczy pktów 1 i 2 w art. 3 ust. 1 oraz osobnej materii dotyczy druga poprawka odnosząca się do pktu 3.

I czwarta poprawka, znajdująca się w tym ostatnim pktcie 3, dotycząca doprecyzowania przepisu dotyczącego treści oświadczeń.

W tych uwagach, które zgłosiłem w mojej opinii, jest zawarta poprawka do art. 5 ust. 3. Brzmi ona w sposób następujący: zwrot następuje: w gotówce – to pkt 1 – na wskazany rachunek bankowy podatnika lub rachunek podatnika w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej – to pkt 2 – w terminie miesiąca od dnia doręczenia decyzji określającej wysokość kwoty zwrotu.

Druga poprawka polega na dodaniu ust. 4a w art. 5 ustawy w brzmieniu, jakie zaproponowałem w swojej opinii.

Trzecia poprawka, porządkowa, dotyczy art. 5 ust. 6 pkt 1.

I czwarta poprawka, do art. 11 ust. 1, dotyczy skreślenia wyrazów „lub zwrocie”.

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

Te poprawki przyjmuję jako własne i bardzo proszę pana ministra lub panią dyrektora o ewentualną opinię.

Dyrektor Departamentu Podatków Dochodowych w Ministerstwie Finansów Ewa Adamiak:

To może po kolei.

Odnosząc się do poprawki, którą zgłosił pan przewodniczący, to jestem jak najbardziej za, bo ona spowoduje, że ta ustawa będzie czytelniejsza. Proszę bowiem zwrócić uwagę, że między umorzeniem zaległości a zwrotem mamy „lub”, czyli może zaistnieć jedna i druga sytuacja łącznie. Żeby nie było problemów z odczytaniem, że w wyniku tej decyzji podatnik może mieć i zwrot, i umorzenie – zaraz mogę powiedzieć, w jakiej to może być sytuacji – jak najbardziej pożądane będzie dodanie tego punktu w celu właśnie precyzyjnego odczytania tych zapisów. W sytuacji, kiedy podatnik osiągnął jedynie dochody z zagranicy i zapłacił część tylko tego podatku należnego, a w części ma zaległość, to on otrzyma decyzję w postaci i zwrotu, i umorzenia. I mógłby być problem z odczytaniem, że mamy pkt 1 i pkt 2, chociaż jest łącznik „lub”, czyli powinno może nastąpić to i to. Uważamy, że będzie to jak najbardziej precyzyjne i właściwe do odczytania zarówno dla organów podatkowych, które muszą bardzo szybko przeprowadzić tę akcję, jak i dla podatników. Dodanie słów „w wysokości” również poprawia ten zapis, który został wprowadzony w Sejmie, bo podatnik oświadcza, że przychody osiągnął w takiej oto wysokości.

Jeżeli chodzi o dodanie jeszcze lit. b w art. 2 pkt 2, na pewno będzie to miało odniesienie do takiej sytuacji, kiedy podatnik był rezydentem naszego kraju przez dwa, trzy lata, a obecnie już nie jest, i dla niego nie ma urzędu skarbowego właściwego według miejsca zamieszkania, bo należałoby przechodzić specyficzne przepisy ordynacji. Uważamy to za czytelne, że będzie to urząd według ostatniego miejsca zamieszkania na terytorium RP.

Odnosząc się do propozycji poprawek zgłoszonych przez pana mecenasa, to jak najbardziej akceptujemy ten zapis zaproponowany w art. 5 ust. 3, mówiący o zwrocie i później o doprecyzowaniu dnia wypłaty zwrotu.

Również akceptujemy poprawkę, którą pan mecenas zaproponował, jeżeli dobrze pamiętam, do art. 5 ust. 6 pkt 1, polegającą na zastąpieniu „ust. 1” wyrazami „ust. 1 albo 2”, bo to się będzie odnosiło do roku 2002.

Jeżeli chodzi o... Może najpierw odniosę się do poprawek, a dopiero potem do uwag.

Jeżeli chodzi o zmianę w art. 11 ust. 1, jesteśmy przeciwni skreśleniu „lub zwrocenie”, i zaraz powiem dlaczego. Uważamy, że należy po prostu wykreślić słowa „o umorzenie zaległości” i zastąpić je „o którym mowa w art. 3 ust. 1”, czyli po prostu odnieść się do całego wniosku zdefiniowanego w art. 3. Może mieć miejsce również taka sytuacja: mimo że podatnik wystąpi z wnioskiem o zwrot, będzie zwolniony z postępowania karnego, a to będzie wtedy, kiedy zeznanie zostało złożone po terminie ustawowym i wpłata została również dokonana po terminie albo ten zwrot na przykład nastąpił w niepełnej wysokości, czyli ta decyzja też wtedy będzie. Proponujemy takie rozwiązanie, nie skreślenie zwrotu, pozostawienie, lecz doprecyzowanie zapisu, że na wniosek z art. 3 ust. 1.

I teraz, odnosząc się do uwagi do art. 8, à propos tego zapisu o przechowywaniu dokumentów, uważamy jednak, że dla podatnika będzie dobrze, jeżeli on będzie miał w tej ustawie, a nie będzie sięgał... Proszę zwrócić uwagę, że czasami są to osoby, które nawet na dzień dzisiejszy przebywają gdzieś tam za granicą. Będzie więc to dla niego czytelniejsze. Wiem, że nie ma konsekwencji wynikających z tego obowiązku, ale jednak chcemy wskazać temu podatnikowi, że on powinien trzymać te dokumenty. Proszę zwrócić uwagę, że on ma prawo się odwołać od tej decyzji. W każdym procesie odwoławczym, jeżeli będzie się odwoływał od wielkości nawet czy określonego zwrotu, czy umorzenia, dokumentacja jest niezbędna. Wprowadziliśmy specjalnie ten przepis dla dobra tego podatnika, żeby on wiedział, tak jak pan mecenas powiedział, że to na nim ciąży ta kwestia dowodowa, a także po to, żeby mu jednak wskazać ten obowiązek przechowywania dokumentacji. Jak najbardziej jesteśmy za pozostawieniem tego przepisu.

Jeżeli chodzi o ostatnią uwagę do art. 13 i 14, to proszę zwrócić uwagę, że my mówimy „odpowiednio”. Dlaczego? Art. 27 mówi w ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych tylko o zasadzie rozliczenia tych dwóch metod, ale zarówno przy ryczałcie, jak i przy opodatkowaniu liniowym, zgodnie z umowami, może być stosowana metoda zaliczenia proporcjonalnego. Zgadzam się, że na stawkę 19% nie ma wpływu metoda wyłączenia z progresją, ale muszę mu oddać te pieniądze, a zatem cała zasada ustawy w sensie umorzenia czy zwrotu, bo zapłacił za dużo, będzie miała również do nich zastosowanie. I uważamy, że takie odniesienie jest słuszne.

Co do pierwszej uwagi, o której powiedział pan mecenas, to każda ustawa abolicyjna niesie za sobą tego rodzaju zróżnicowanie. Proszę zwrócić uwagę, że my nawet nie nazywamy tego ustawą abolicyjną, bo prawdziwa abolicja powinna być dla wszystkich, którzy nie zapłacili podatku. Jest to szczególne rozwiązanie dla podatników, którzy w naszej ocenie znaleźli się w trudnej sytuacji z uwagi na taką a nie inną metodę i których los rzucił do takiego kraju, gdzie ta metoda była dla nich niekorzystna. I chcemy tylko wyrównać do tego podatnika, który pracował w kraju z tą korzystniejszą metodą. Wiadomo, umarżając, żeby zachęcić te osoby również do pokazania tych dokumentów, do złożenia tego zeznania i musi być konsekwencja umorzeniowa, i musi być zwolnienie z postępowania. I to jest to zróżnicowanie, które wiedzie za sobą ta ustawa. Pan mecenas podał przykład, że nieobjęci są podatnicy według metody wyłączenia z progresją. Poszłabym dalej i powiedziałabym, że każdy z obywateli tego kraju, który rozliczył się po terminie, ale niestety, to jest charakter każdej, jakkolwiek ją nazwalibyśmy, ustawy abolicyjnej. Dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

Czyli co, zgodnie z sugestią pani dyrektor drobna autopoprawka do tych moich zgłoszonych poprawek?

Czy są jeszcze inne propozycje poprawek ze strony senatorów? Nie widzę zgłoszeń.

W takim razie będziemy mogli przystąpić do głosowania.

Czy możemy ewentualnie łącznie przegłosować te poprawki, czy one...?

(*Wicedyrektor Biura Legislacyjnego w Kancelarii Senatu Adam Niemczewski:* Możemy. Decyzja należy do państwa senatorów.)

Czy jest sprzeciw ze strony senatorów w sprawie łącznego przegłosowania tych wszystkich poprawek, bo one są w zasadzie ze sobą powiązane?

(*Głosy z sali:* Zgoda.)

Jest zgoda, tak? Nie ma sprzeciwu.

W takim razie w tej chwili będzie łącznie tych poprawek...

(*Głos z sali:* Osiem poprawek.)

Osiem poprawek. Wszystkie poprawki, które były przeze mnie odczytane, także przez pana mecenas, i autopoprawki, które zasugerowała pani dyrektor.

Zgoda jest w tej sprawie, tak?

W takim razie przystępujemy do głosowania.

Kto jest za przyjęciem tych poprawek? (10)

Dziękuję bardzo. Jednomyślnie za.

Czyli głosujemy teraz nad całością ustawy wraz z przyjętymi poprawkami.

Kto jest za przyjęciem ustawy wraz z poprawkami? (10)

Dziękuję bardzo. Jednomyślnie za.

Na sprawozdawcę ustawy proponuję pana senatora Korfantego.

Czy jest zgoda?

(*Senator Bronisław Korfanty:* Zgoda.)

Jest również zgoda ze strony senatorów. W takim razie pan senator Korfanty będzie sprawozdawcą tej ustawy.

Dziękujemy bardzo panu ministrowi i wszystkim osobom towarzyszącym.

I to wszystko w tej części posiedzenia. Bardzo proszę o pozostanie członków Podkomisji „Przyjazne Państwo” i wszystkich innych senatorów, ponieważ kontynuujemy debatę nad ustawą – Prawo o zamówieniach publicznych. Tak więc bardzo proszę wszystkich kolegów o pozostanie.

(*Głos z sali:* Tu będzie posiedzenie innej komisji?)

(*Głos z sali:* Panie Przewodniczący, wyślemy esemesy do wszystkich senatorów.)

Dobrze, dobrze.

Wszyscy wiedzą, że tu jest posiedzenie, bo widzę, że już tam stoją.

(*Głos z sali:* I co? Teraz zaczynamy?)

Na posiedzeniu Podkomisji „Przyjazne Państwo” kontynuujemy debatę nad ustawą – Prawo o zamówieniach publicznych.

(*Koniec posiedzenia o godzinie 13 minut 07*)

Kancelaria Senatu

Opracowanie i publikacja:

Biuro Prac Senackich, Dział Stenogramów

Druk: Biuro Informatyki, Dział Edycji i Poligrafii

Nakład: 5 egz.

ISSN 1643-2851